

NAGY ÁDÁM–FEKETE MARIANN

IFJÚSÁGKUTATÁSI GÓLTOTÓ

A 2020-as nagymintás ifjúságkutatás módszertani dilemmái¹

A magyarországi nagymintás ifjúságkutatások alapvetően survey módszereken alapulnak, amelyek természetüknél fogva a megismerésnek bizonyos korlátait is jelentik. A rendszerváltást követően a fiatalokkal foglalkozó kutatások közül kiemelkedik az ezredforduló óta négyévente megvalósuló (2000-ben, 2004-ben és 2008-ban az *Ifjúság*, 2012-ben a *Magyar Ifjúság*, 2016-ban a *Magyar Ifjúság Kutatás* elnevezésű) nagymintás (8000 fős), korra, nemre, településtípusra, régióra, végzettségre nézve reprezentatív mintájú ifjúságkutatási program. A kutatások céljainak hármasa az elmúlt húsz évben megmaradt: a fiatalok élethelyzetének-életmódjának-problématérképének feltárása, a fiatalok mint társadalmi csoport változásainak észrevételezése, illetve a döntéshozók számára a döntéselőkészítéshez adatok szolgáltatása. Maga a kutatás azonban igen sok helyen átformálódott. A cikkben igyekszünk bemutatni a 2020-as kutatás alapvető módszertani dilemmáit, melyeknek két aspektusát emeljük ki: tetten érhetjük a survey általános módszertani korlátainak egy részét, és specifikus, elsősorban erre a kutatásra jellemző dilemmákról is számot adhatunk.

1 A tanulmány egyik szerzője kutatóként közreműködött az *Ifjúság 2004* kutatásban, szerkesztője a *Magyar Ifjúság 2012* kutatás három kötetének és szerzője mind a négy kötetnek, valamint szerkesztője és szerzője a *Magyar Ifjúság Kutatás 2016* adatai alapján készült *Margón kívül – magyar ifjúságkutatás 2016* (Nagy 2018) kötetnek. Másik szerzője ugyancsak szerzője ez utóbbi kötetnek és a *Másodkézből – Magyar Ifjúság 2012* (Nagy 2014) kötetnek. A szerzők bár mindent megtesznek az objektív szempontok érvényesítéséért, fontosnak tartják, hogy a 2012-es és 2016-os adatokból levont következtetéseket kellő kritikával kezelje az Olvasó.

Általános kutatási problémák karakterisztikus megjelenése az ifúságkutatási adatokban

1.

Bár a kutatás 2000-ben a 15–29 évesek vizsgálatával kezdődött, húsz évvel később valamennyi kutatás kitolódó ifjúkorról beszél, mind a felnőttkor, mind a gyermekkor „rovására”. Nem rontaná az összevethetőséget, ha az adatfelvételi életkor követné a „posztadoleszcencia kitolódása”, illetve a „gyerekkor halála” jelenségvilágot. Kétségtelen nehézséget jelenthet, és kutatásetikai megfontolások is számba veendők a 14 évesek vagy annál fiatalabbak megkérdezésekor, ez azonban nem jelentheti, hogy ne gondoljuk végig, az átmeneti ifjúkor normalizált életútja mára az iskolai ifjúkor választásos életrajzává transzformálódott (Zinnecker 2006; Gábor 2004).

2.

A megismerés önbevalláson alapul, márpedig az adatközlő sokszor tudatosan nem mond igazat. Ebben nagy szerepet játszik a szándék, hogy megfeleljen az ún. társadalmi kívánatosságnak, azaz az észlelt szociális elvárásoknak, vagyis törekszik rá, hogy a társadalom által elvárt válaszokat adja. Különösen jellemző ez a legkülönbözőbb attitűdtárgyakhoz kapcsolódó attitűdök vizsgálatában. Feltételezésünk szerint a megfelelés igénye és az iskolázottság között összefüggés áll fent: minél magasabb a válaszadó iskolai végzettsége, annál hajlamosabb a „jó” választ adni a kérdezőbiztos kérdésére. Az iskolázott fiatalok inkább ismerik az „elvárt, jó” választ, a társadalom által kívánatosnak ítélt, „PC” reagálást, kiváltképp a szenzitív témákra vonatkozó kérdésekre.

Hasonlóképp jelentkezhet a valódi helyzet kozmetikázásának igénye az anyagi helyzet szubjektív megítélésében is. A fiatalok nem szívesen vallják be a nélkülözést, a nehéz anyagi körülményeket, amelyek között élnek, hiszen a szegénység stigmatizál, negatív sztereotípiák tapadnak hozzá. A 2016-os felmérésben a válaszadó fiatalok mindössze 2%-a nyilatkozott úgy, hogy nélkülözések között élnek, továbbá tizedük válaszolta azt, hogy hónapról hónapra anyagi gondjaik vannak, Néhány kérdéssel később azonban már csupán 40%-uk válaszolta azt, hogy az elmúlt egy évből nincs olyan tapasztalata, miszerint a hónap végére elfogyott volna a pénz a háztartásban. A kortárscsoportokban kirekesztő tényezőként hat a szegénység, ezért az érintett fiatalok inkább valós anyagi és/vagy társadalmi helyzetük elfedésére törekszenek.

3.

Az adatközlőre ható társadalmi nyomást ráadásul konstansnak tekintjük, ami korántsem feltétlenül valós: a droghasználatra vonatkozó anonim kérdőívek sem a valós helyzetet tükrözik, a következtetéseket az adatváltozás dinamikájából vonjuk le azzal a rejtett feltételezéssel, hogy a társadalmi nyomás miatti hiba minden adatfelvételtkor ugyanaz. Márpedig korántsem biztos – sőt vélhetőleg az ellenke-

zója igaz –, hogy például 2020-ban a droghasználattal vagy a szexuális orientációval kapcsolatos társadalmi nyomás ugyanakkora, mint 2000-ben volt.

4.

Nem tudhatjuk, hogy egyes fogalmak ugyanazt jelentik-e valamennyi adatközlő számára, azazhogy „mi is van a fejekben”. A 2016-os adatfelvétel 15–18 éves korosztályának 16%-a számára a közmunkás elfogadható életkilátás. Ez vagy azt jelenti, hogy a normatív tudományok, illetve szakmák (pedagógia, politika) feladata óriási, vagy azt, hogy a fiatalok számára a közmunkás nem annak hatályos jogszabálybeli definícióját jelenti, hanem köznapi, torzított értelmezését (pl. rendőr, postás, vasutas). Tudjuk, hogy a survey típusú adatfelvétel elsősorban az edukált, középosztálybeli fiatalok számára könnyen adaptálható és megválaszolható, hiszen – az iskolához hasonlóan – érzelemmentes, olykor absztrakt fogalmakat használó, kidolgozott nyelvi kóddal él, míg az alsóbb társadalmi rétegekből származó, alacsony iskolázott adatközlők az erősen kontextusfüggő, inkább gyakorlati dolgok, viszonyok közlésére alkalmas korlátozott nyelvi kódot használják (Bernstein 1958). Mindezek alapján a kevésbé edukált fiatalok számára esetenként vélhetően nagyobb nehézséget okoz a kérdések értelmezése, a problémával pedig úgy próbálnak megbirkózni, hogy „lefordítják” az általuk ismert nyelvre, kódra – ekkor azonban éppen azokat az elvi összefüggéseket veszítik szem elől, amelyekre a kutató kíváncsi.

A kérdőíves adatfelvétel érvényessége mindig komoly kétségeket ébreszt a kutatókban – azt mértük-e meg, amit szerettünk volna? Ugyanúgy értelmezi-e az adatközlő a fogalmakat, mint mi, akik a kérdőívet megalkottuk? És legfőképpen: van-e a válaszadónak kikristályosodott meggyőződése az adott kérdésről, vagy csak a véleménybuborékjában megjelenő álláspontokat mondja fel saját véleményeként? Vagyis újra: „mi is van a fejekben?” Bourdieu (1979) álláspontja szerint az embereknek csak arról van véleményük, ami őket érdekli, valamint nincsenek mindenki számára létező, kollektív problémák. Az adatközlők mindegyike úgy válaszol a feltett kérdésekre, ahogyan a saját problémája szemszögéből látja. A megkérdezett a kérdőív kitöltése közben egyfajta kényszerhelyzetbe kerül, különböző opciók közül kell választania olyan kérdésekben, amelyeken esetleg még soha nem gondolkodott.

5.

Az internet számos lehetőséget nyújt arra, hogy az egyre bizonytalanabbá váló survey típusú megismerésünket kiegészítsük (*big data*), és árnyaltabb képet kapjunk a fiatalok világ- és jelenségértelmezéseiről. Egyfelől a korábbi összehasonlíthatóságot, reprezentativitást a survey biztosítja, másfelől a big data jóvoltából az adatközlő tudatos torzítása vagy a társadalmi kíváncsiság nyomása nem, vagy jóval kevésbé érvényesül. Tehát míg a survey-válaszok adatközléseinek kontrollját a big data adhatja, addig a big data „reprezentativitás-próbáját” a survey biztosíthatja. Az elmúlt években, ahogyan a különböző közösségi médiafelületek egyre

meghatározóbbá váltak a fiatalok információszerzését, kommunikációját, kapcsolatépítését és kapcsolattartását, szabadidő-felhasználását tekintve, úgy vált egyre elfogadottabbá a társadalomtudósok között is az, hogy a felhasználók attitűdjei, a közösségi oldalakon végzett tevékenységük jó tükre lehet az offline cselekvésüknek, viláértelmezésüknek. A hálózati térben minden kapcsolat, cselekvés vagy érdeklődés nyomot hagy és kutathatóvá válik. A társadalomkutatóknak újra kell gondolniuk a hagyományos adatgyűjtési technikáikat és fogalomhasználatukat, és meg kell tanulniuk, hogy megértsék és használják az egyre növekvő adatfolyamot (Dessewffy 2019).

A nagymintás ifjúságkutatás specifikus problémái

6.

A nagymintás ifjúságkutatások célja kettős: egyfelől a korábbi kutatásokkal összehasonlítható eredményeket kívánnak adni, másfelől átfogó képet alkotni a magyar fiatalok élethelyzetéről, életmódjáról, szerepéről a társadalomban. Ez a kettősség azonban ellentmondásos: minél összehasonlíthatóbbak az eredmények, annál változatlanabb a kérdőív, a lekérdezés annál kevésbé képes követni a társadalmi változásokat, így lesz alkalmas a fiatalok élethelyzetének-életmódjának leírására. Ezzel szemben viszont minél inkább alkalmas a pillanatfelvételre, követi a társadalmi trendeket, ad átfogó képet, annál kevésbé teszi lehetővé az összehasonlítást. Megítélésünk szerint a megkérdezésnek reflektálnia kell a társadalmi, gazdasági, politikai és kulturális változások eredményeként fellépő új problémákra, társadalmi jelenségekre, tehát a kutatásnak változó, cserélhető elemeket is tartalmaznia kell. Ez azonban nem mehet a minőség rovására, megengedhetetlen, hogy egyes blokkokból a kutatás tervezői, vezetői az alapvető megismerést ellehetetlenítő kérdéseket hagyjanak ki. Ilyen volt például 2016-ban a „szabadidős” blokk, amely nem tartalmazta azt az alapkérdést, hogy mennyi szabadidővel rendelkezik a megkérdezett hét közben és hétvégén, és ezt hol tölti el a leggyakrabban.

7.

Kétségkívül nehéz módszertani feladat a külföldön tanuló, dolgozó fiatalok megkérdezése, ennek hiánya azonban végletesen torzíthatja a „politikai attitűd, közélet, demokráciához való viszony” kérdéskörét. Ha a kutatás tervezője – nagyon helyesen – módot talál a határon túli magyar fiatalok megkérdezésére, a nem diaszpórában élő külföldi magyar fiatalok elérésére is módot kell találnia – és nemcsak azért, mert ők is magyar fiatalok, hanem azért is, mert mobilitási, migrációs attitűdjeik feltérképezésével a döntéshozó esélyt kaphatna, hogy valós igényeket kielégítve indítson hazatérést támogató programokat. A kutatássorozat több elemében sikerült összefüggést találni az itthoni fiatalok migrációs szándéka és a kilátástalanság mint problémaérzékelés között. Ez azt is előrevetíti, hogy a külföldön élő,

nem vizsgált magyar fiatalok számára is jelentős összetevő lehetett ez a problémalelem. Ennek tükrében pedig arról kell őket meggyőzni, hogy itthon is megtalálhatják a boldogulásukat, nem pedig arról, hogy Magyarországon kapható kizárólag Túró Rudi (l. a Gyere haza fiatal kampányt) (RTL Klub 2015; Hvg 2016).

8.

Gyakran a kérdések kis változása is összevethetlenné teszi a válaszokat, torzíthatja a longitudinális összevetést. A migrációs szándékokról például gyakorlatilag elemezhetetlenek az eredmények, mert 2008-ban így hangzott a vonatkozó kérdés: „Tervezi-e, hogy külföldre menjen tanulni *egy időre?*”; 2012-ben: „Tervezi-e, hogy *a jövőben* külföldön tanul?”; 2016-ban: „Tervezi-e?: hogy *a közeljövőben* külföldre menjen tanulni?”; 2008 és 2012-ben: „Tervezi-e, hogy *valaha* külföldön fog dolgozni?”; 2016-ban: „Tervezi-e?: hogy *egy pár évre* külföldre megy dolgozni?”

Hasonló a helyzet a fiatalok érték-készletének, érték-gazdagságának vizsgálatával. A felsorolt értékek rangsorolására csak 2000-ben, 2004-ben és 2016-ban tartalmaztak kérdéseket a kérdőívek, de nem azonos tartalommal. 2000-ben a kérdés így hangzott: „Az alábbiakban az emberek életviteléhez kapcsolódó értékeket soroltunk fel. Kérem, osztályozzon 1–4-ig, hogy mennyire fontos az Ön életében! (Az 1-es azt jelenti, hogy egyáltalán nem fontos adott dolog, a 4-es pedig azt jelenti, hogy rendkívül fontos).” 2004-ben és 2016-ban már ötfokú skálán kellett értékelni a felsorolt értékeket, továbbá mindhárom évben eltérő számú/megnevezésű érték² szerepelt a kérdőívben, melyeket rangsorolni kellett.

2 2000-ben a következő értékeket kellett rangsorolni: 1 – belső harmónia (béke önmagammal), 2 – hatalom (ellenőrzés, mások felett dominancia), 3 – szabadság (a cselekvés és a gondolkodás szabadsága), 4 – társadalmi rend (stabilitás a társadalomban), 5 – érdekes élet (érdekes tapasztalatok), 6 – gazdagság (anyagi javak, pénz), 7 – nemzet szerepe (nemzetem védelme, megtartása), 8 – kreativitás (eredetiség, fantázia), 9 – békés világ (háborútól és konfliktusoktól mentes), 10 – a tradíciók tisztelete (a tiszteletre méltó szokások megőrzése), 11 – elszakadás az e világi terhektől (vallásos hit), 12 – családi biztonság (a szeretett személyek biztonsága), 13 – változatos élet (kihívásokkal, új dolgokkal és változásokkal), 14 – igaz barátság (szoros, támogató barátok, akik mindenben mellettem állnak), 15 – szerelem/boldogság.

2004-ben ezek az értékek szerepeltek a kérdőívben: 1. belső harmónia, 2. hatalom, 3. szabadság, 4. társadalmi rend, 5. érdekes élet, 6. udvariasság, 7. gazdagság, 8. nemzet szerepe, 9. kreativitás, 10. békés világ, 11. a tradíciók tisztelete, 12. vallásos hit, 13. családi biztonság, 14. egység a természettel, 15. változatos élet, 16. vezetésre és döntésre való jog, 17. igaz barátság, 18. a szépség világa, 19. szerelem/boldogság.

2016-ban a következő értékek rangsorolására kérték a fiatalokat: 1. Belső harmónia, 2. Hatalom, 3. Szabadság, 4. Rend, 5. Érdekes élet, 6. Gazdagság, 7. Nemzet, 8. Békés világ, 9. Tradíciók tisztelete, 10. Vallásos hit, 11. Családi biztonság, 12. Igaz barátság, 13. Szerelem/boldogság, 14. Haza biz-

9.

Ha a kérdések ugyanazok is, a válaszlehetőségek apró változása is vészesen csökkenti az összevethetőséget. 2012-ig „Az ember különbözőképpen ítélni meg azt, amilyen elvek szerint szülei élnek. Megfelel-e az Ön eszményeinek szülei élete?” kérdésre az „igen/nem”, „részben igen, részben nem” és a „csak egyik szülőjének az eszménye” lehetőségek voltak adottak. 2016-ban azonban ez utolsó opció már nem volt választható. A mintegy 6%-nyi korábbi válaszadó (ha feltételezzük, hogy létszámuk nagyban nem változott) akár a trendek megfordítására is képes lehetett.

10.

Sokszor a válaszok, ha használhatók is, egyetlen elemzésben sem játszanak szerepet. Ilyen volt 2016-ig az „Volt-e már Ön szerelmes?” kérdés.

A 2020-as ifjúságkutatás sajátosságai

11.

A kutatások kezdetétől a módszertant illetően hangsúlyos szempont volt az összehasonlíthatóság. Általános, és mint említettük, néhol önellentmondásos elvárás, hogy a kutatássorozattal alkalmas legyen egyfelől a fiatalok élethelyzetének és életmódjának széles körű, beható vizsgálatára, másfelől a korábbi nagymintás ifjúságkutatásokkal való összehasonlításra. Az eddigi őszi adatfelvételekkel szemben azonban az *Ifjúság 2020* adatfelvételére várhatóan tavasszal kerül sor. Ez gátolja az összevethetőséget, hiszen alapvetően torzíja az „oktatás, tanulás, iskolai életút” blokk korosztályos keresztmetszetét (a korábbi adatfelvételek a 18 évesek felvétele után zajlottak le, most előtte lesznek), de áttételesen „a szabadidő, problémaészlelés, gazdasági státusz” stb. blokkokra, kérdésekre, illetve összevethetőségükre is hatással lesz. Így féltő, hogy például az oktatási rendszer társadalmi áteresztőképessége változásának, illetve a felsőoktatásban részt vevő fiatalok családi háttérének vizsgálatát is kikezdi a változtatás.

12.

Az ifjúságkutatás csak akkor szolgálhat a döntéshozatal háttéréül (ez a döntéshozatalhoz való hozzájárulás tulajdonképpen a kutatássorozat harmadik, rejtett célja), ha az adatbázisához a kutatók hozzáférnek, hipotéziseket tesztelhetnek rajta, és próbáknak vehetik alá. 2016-ban azonban az adatok a felvételtől számított majd két éven át nem voltak elérhetőek, a magyar állam nemhogy nem hozta nyilvánosságra, hanem kifejezetten eltitkolta őket. Bár született parlamenti kérdés, közadatigénylés, újságcikk, riport, ezeket az illetékes tárca figyelmen kívül

tonsága, 15. Egyenlőség, 16. Előítéletektől mentesség, 17. Engedelmesség/kötelességtudás, 18. Tehetség, 19. (Ifjúsági) közösség.

hagyta. A hozzáférés ehhez hasonló nehezítése, illetve az adatok eltitkolása nem szolgálja a tudományterület érdekeit, sőt az egyik legszomorúbb hozadékként a kutatói szolidaritás elporladásával járt. A kutatásban részt vevő kutatók nem osztották meg az adatokat azokkal a kollégákkal, akik nem vettek benne részt. Le kell szögeznünk: az uniós forrásokból lebonyolított kutatás eredményeinek eltitkolása egyértelműen ütközik az uniós támogatásokra vonatkozó szabályokkal, amelyek a támogatások révén keletkező valamennyi ismeret és információ szabad hozzáférhetőségét követelik meg. Hovatovább, ha nem európai, hanem hazai források állnának a kutatás mögött, akkor is közadatokról beszélnénk.

13.

Bár a megkérdés ideje nyilvánvalóan nem lépheti túl a szűk egy órát, akár alminták képzésével is célszerű lenne a 2020-as vizsgálat alkalmával a globalizációs kihívásokkal, éghajlatváltozással, energiabiztonsággal, fenntartható fejlődéssel, innovációval és technológiával kapcsolatos kérdéseket is vizsgálni,³ amelyek a későbbi generációk életmódjára is kihatnak majd.

+1

A kutatás harmadik célja kapcsán fontos kijelenteni: az európai ifjúságügyi értelmezés az ifjúságkutatás – ifjúsági közpolitika – ifjúsági munka ún. mágikus háromszögén alapul (Zentner 2016). Azaz az ifjúságkutatás egyszerre a szociálpedagógiai ihletettségű ifjúságsegítéssel (ifjúsági munkával) van interakcióban, és szolgál döntéstámogató, döntéselőkészítő inputként a közpolitika számára. Mindezt az Európa Tanács–Európai Unió rendszerében *evidence based youth policy*ként tartják számon. Az ifjúságkutatás ezt a funkcióját azonban – vélhetőleg önhibáján kívül – Magyarországon a kezdetek óta nem tudja betölteni, a felelős politikai döntéshozók nem olvasnak kutatási jelentéseket, még a közpolitika számára érthetővé konvertált formájukban sem. Bár nem adatfelvételi probléma, de húsz éve tetten érhető, hogy az ifjúságkutatásokat, a döntéshozók vajmi kevésbé veszik komolyan, adataikat döntéseikhez nem használják fel, eredményeik iránt csekély érdeklődést tanúsítanak. Tevékenységük ötletalapú, nélküli a stratégiát, ad hoc cselekedetek határozzák meg.

Összefoglalás

Munkánkban a 2000 óta négyévente folyó nagymintás ifjúságkutatások problématerképének vázlatát három szinten próbáltuk felrajzolni. Egyfelől általános kutatási problémákat igyekeztünk tetten érni, másfelől az ifjúságkutatás sajátos

3 Ezt követően a magyar fiatalokra vonatkozó adataink összehasonlíthatók lennének nemzetközi vizsgálatok eredményeivel, lásd: Wold Economic Forum–Global Shapers Survey, Deloitte Global Millennial Survey.

problémáit értelmezni, harmadrészt pedig konkrétan a 2020-as adatfelvételi hullámra reflektálni. Fontos jelezni, hogy munkánk 2020 februárjában zárult, így a pandémiás helyzettel összefüggő jellemzőket (a kutatás esetleges elhalasztása, a karanténhelyzettel összefüggő kérdések megléte vagy hiánya stb.) nem ismertük, így reagálni sem tudtunk rájuk.

IRODALOM

- BERNSTEIN, BASIL (1958) Some Sociological Determinants of Perception: An Enquiry into Sub-Cultural Differences. *The British Journal of Sociology*, 9/2, 159–174. Hozzáférés: <https://doi.org/10.2307/587912>
- BOURDIEU, PIERRE (1979) Public Opinion Does Not Exist. In: Mattelart, Armand–Siegelau, Seth (eds.): *Communication and Class Struggle* 1, New York: International General, 124–130.
- DESSEWFFY TIBOR (2019) *Digitális szociológia. Szociológiai képzelet a digitális korban*. Budapest: Typotex.
- GÁBOR KÁLMÁN (2004) Ifjúsági korszakváltás. *Új Ifjúsági Szemle*, 2. Hozzáférés: <https://doi.org/10.14232/belvbook.2004.58496.e>
- Hvg.hu (2016) Nem folytatják, csak 105 fiatal sikerült hazahozni. Hozzáférés: https://hvg.hu/gazdasag/20160613_nem_folytatjak_a_Gyere_Haza_Fiatal_programot_varga_mihaly
- NAGY ÁDÁM (szerk.) (2018) *Margón kívül – magyar ifjúságkutatás 2016*. [Budapest]: Excenter Kutatóközpont. Hozzáférés: <http://mek.oszk.hu/18600/18654/18654.pdf>
- NAGY ÁDÁM–SZÉKELY LEVENTE (szerk.) (2014) *Másodkézből – Magyar Ifjúság 2012*. [Budapest]: ISZT Alapítvány-Kutatópont. Hozzáférés: https://kutatopont.hu/files/2012/02/Magyar_Ifusag_2012_MASODKEZBOL.pdf
- ZENTNER, MANFRED (2016) *Observation on the so-called „magic triangle” or: where have all the magic gone?* Siurala, Lassea–Coussée, Filip–Sourrpaa, Leena–Williamson, Howard (eds.) The history of youth work in Europe, Autonomy through dependency – histories of co-operation, conflict and innovation in youth work, Volume 5, Strasbourg: Council of Europe Publishing.
- RTL Klub (2015) Gyere haza, fiatal! 15-04-23, Hozzáférés: <https://www.youtube.com/watch?v=Qy1XcAn-jII>
- ZINNECKER, JÜRGEN (2006) A fiatalok a társadalmi osztályok terében. Új gondolatok egy régi témához. In: Gábor Kálmán–Jancsák Csaba (szerk.) *Ifjúságszociológia*. Belvedere Meridionale, Szeged.